

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз РЗ 1/2026
02.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142. у вези члана 22. КЗ СРЈ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Горана Петронијевића и Марка Пековића, поднетом против правноснажних решења Јавног тужилаштва за ратне злочине Кти.бр.5/24 од 12.11.2025.године и Вишег суда у Београду-одељење за ратне злочине КППр-По2 бр.29/25-Кв-По2 бр.11/26 од 26.02.2026.године, у седници већа одржаној дана 02.04.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Горана Петронијевића и Марка Пековића, поднет против правноснажних решења Јавног тужилаштва за ратне злочине Кти.бр.5/24 од 12.11.2025.године и Вишег суда у Београду-одељење за ратне злочине КППр-По2 бр.29/25-Кв-По2 бр.11/26 од 26.02.2026.године.

Образложење

Решењем Јавног тужилаштва за ратне злочине Кти.бр.5/24 од 12.11.2025.године одређено је да се трошкови кривичног поступка у износу од 1.363.500,00 динара, на име нужних издатака и награде бранилаца које је окривљени АА имао током поступка, имају исплатити из буџетских средстава Јавног тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, браниоцу окривљеног, адвокату Марку Пековићу на његов текући рачун, у року од шездесет дана од дана правноснажности пресуде. Истим решењем је одбијен као неоснован захтев у преосталом делу а до траженог износа од 2.880.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду-одељење за ратне злочине КППр-По2 бр.29/25-Кв-По2 бр.11/26 од 26.02.2026.године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Горана Петронијевића и Марка Пековића, изјављена против решења Јавног тужилаштва за ратне злочине Кти.бр.5/24 од 12.11.2025.године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног АА, адвокати Горан Петронијевић и Марко Пековић,

због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези са Тарифним бројем 6 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијана решења и у целости досуди захтев за накнаду трошкова поступка у износу од 2.880.000,00 динара или да укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају, браниоци окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводе повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено. Међутим, ову повреду закона бранилац образлаже наводима којима оспорава оцену суда везано за непризнате трошкове поступка на име дванаест посета окривљеном у притвору, наводећи да су наведене посете биле нужне и неопходне за припрему одбране окривљеног, а не само две посете, колико је суд сматрао нужним и довољним за припремање одбране, имајући у виду време које је окривљени провео у притвору и тежину дела које је окривљеном стављено на терет. По оцени бранилаца, нижестепеним решењима је морала на једнак начин да буде примењена одредба члана 6. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, односно да на исти начин буде одлучено о захтеву за накнаду трошкова за исте процесне радње.

Изнетим наводима, бранилац окривљеног не указује на повреду неког права приликом примене одредаба о трошковима поступка, већ истакнуту повреду закона образлаже наводима којима оспорава чињенична утврђења из нижестепених одлука поlemiшући са оценом да ли је две посете окривљеном у притвору, колико је признато нижестепеним решењима, довољно за припремање одбране окривљеног, које питање спада у чињеничну процену органа поступка, а што је све у конкретном случају по налажењу Врховног суда чињенично питање, а не правно и представља повреду из члана 440. ЗКП.

Како браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означавају повреду закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 441. став 4. ЗКП), а суштински указују на недозвољен разлог за подношење захтева - погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), односно разлог који није

прописан у одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Горана Петронијевића и Марка Пековића, одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић